payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز

پیام آشنا

شماره ۱۵۹۰
یکشنبه / ۳۱ فروردین / ۱۳۹۹
۲۵ / شعبان / ۱۴۴۱
18 / April/ 2020

صاحب امتیاز موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: باهره حیدری
نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کانون گارشناسان، رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۵۳۸۳۸-۳۲۵۵۴۴۳۳-۰۲۶۳ فکس: ۳۲۵۵۳۸۳۸
فکس اینترنتی پیام آشنا: ۰۲۱-۸۹۷۸۶۷۳۹
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۴۲/۲۶
چاپ: کارگر

کافه پیام

برای انعکاس نظرات و گلایه ها و پیشنهادات خود درباره مسائل البرز با پیام آشنا تماس بگیرید

۳۲۵۵۳۸۳۸
۳۲۵۴۱۴۹۵
۰۹۰۱۴۰۴۸۳۳۳

با شعرای کرج

داد و ستد

بر می دارم
دلتنگی هایت را
به جایش
پس می دهم
کمی آرامش
داد و ستد خوبیست

بهروز قاسمی(رها)

خبرچه

مراقب اپلیکیشن‌های کرونایی باشید

طراحی اپلیکیشن‌های جعلی مربوط به کرونا، یکی از روش‌هایی است که این روزها مجرمان سایبری برای سرقت اطلاعات کاربران به کار می‌برند و به همین دلیل کاربران باید با رعایت نکات ایمنی، از نفوذ هکرها و مجرمان سایبری به اطلاعات و حریم خصوصی خود جلوگیری کنند با توجه به اهمیت روزافزون حفاظت از اطلاعات شخصی و امنیت سایبری دستگاه‌های الکترونیکی و گوشی‌های هوشمند، امنیت اطلاعات آنها تبدیل به یکی از بزرگترین دغدغه‌های بسیاری از کاربران در فضای مجازی شده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از همشهری، بنابراین کارشناسان فعال در حوزه فناوری و امنیت سایبری خطاب به کاربران گوشی‌های هوشمند توصیه کردهاند که با رعایت نکات و موارد مختلفی قادر خواهند بود که امنیت اطلاعات شخصی موجود در گوشی‌های هوشمند خود را به میزان قابل توجهی افزایش دهند و از نفوذ هکرها و مجرمان سایبری به اطلاعات و حریم خصوصی خود جلوگیری کنند. با توجه به اهمیت روزافزون حفاظت از اطلاعات شخصی و امنیت سایبری دستگاه‌های الکترونیکی و گوشی‌های هوشمند، امنیت اطلاعات آنها تبدیل به یکی از بزرگترین دغدغه‌های بسیاری از کاربران در فضای مجازی شده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از همشهری، بنابراین کارشناسان فعال در حوزه فناوری و امنیت سایبری خطاب به کاربران گوشی‌های هوشمند توصیه کردهاند که با رعایت نکات و موارد مختلفی قادر خواهند بود که امنیت اطلاعات شخصی موجود در گوشی‌های هوشمند خود را به میزان قابل توجهی افزایش دهند و از نفوذ هکرها و مجرمان سایبری به اطلاعات و حریم خصوصی خود جلوگیری کنند. با توجه به اهمیت روزافزون حفاظت از اطلاعات شخصی و امنیت سایبری دستگاه‌های الکترونیکی و گوشی‌های هوشمند، امنیت اطلاعات آنها تبدیل به یکی از بزرگترین دغدغه‌های بسیاری از کاربران در فضای مجازی شده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از همشهری، بنابراین کارشناسان فعال در حوزه فناوری و امنیت سایبری خطاب به کاربران گوشی‌های هوشمند توصیه کردهاند که با رعایت نکات و موارد مختلفی قادر خواهند بود که امنیت اطلاعات شخصی موجود در گوشی‌های هوشمند خود را به میزان قابل توجهی افزایش دهند و از نفوذ هکرها و مجرمان سایبری به اطلاعات و حریم خصوصی خود جلوگیری کنند. با توجه به اهمیت روزافزون حفاظت از اطلاعات شخصی و امنیت سایبری دستگاه‌های الکترونیکی و گوشی‌های هوشمند، امنیت اطلاعات آنها تبدیل به یکی از بزرگترین دغدغه‌های بسیاری از کاربران در فضای مجازی شده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از همشهری، بنابراین کارشناسان فعال در حوزه فناوری و امنیت سایبری خطاب به کاربران گوشی‌های هوشمند توصیه کردهاند که با رعایت نکات و موارد مختلفی قادر خواهند بود که امنیت اطلاعات شخصی موجود در گوشی‌های هوشمند خود را به میزان قابل توجهی افزایش دهند و از نفوذ هکرها و مجرمان سایبری به اطلاعات و حریم خصوصی خود جلوگیری کنند. با توجه به اهمیت روزافزون حفاظت از اطلاعات شخصی و امنیت سایبری دستگاه‌های الکترونیکی و گوشی‌های هوشمند، امنیت اطلاعات آنها تبدیل به یکی از بزرگترین دغدغه‌های بسیاری از کاربران در فضای مجازی شده است.

در محک، حتی کوچکترین یاری شما عشق می آفریند

www.mehak-charity.org

خبر

زباله‌های کرونایی؛ چالشی جدید برای بشر یا طبیعت؟

چهان‌گـردی ویـروس کرونـا باعـث ایجاد محدودیت‌هایی در زندگی روزمره بیشـتر شـد از قرنطینـه و قوانین محدود کننده رفت و آمد گرفته تا اجبار به استفاده از ضدعفونی کننده ها و ماسک و دستکش! اما سوال اینجاست که زباله های آلوده این دوران چه سرنوشتی دارند؟

به گزارش پیام آشـنا به نقل از همشهری آنلاین، دیدن آسمان آبی و آب های شفاف مانند قفلی نقره‌ای، درهای بسته شده با قرنطینه را زیبا میکند اما نیز و یک باانتشار مقاله‌ای ضمن اشاره به کاهش آلودگی هوا و آب های جاری در اکثر شهرهای جهان آن را اتفاقی موقت دانست. روی دیگر این سکه، زباله های عفونی است که هر روزه و با حجمی بالا تولید می‌شوند. پلاستیک مربوط به دستکش ها، ماسک ها و لباس های محافظ علاوه بر زباله های بیمارستانی چه سرنوشتی دارند؟

لس‌آنجلس تایمز در مقاله هایی به بررسی ابعاد این موضوع، پرداخته است.

در حالی که اکثر سـاکنان شهرها در خانه‌های خود هستند تا از شر کورونا ویروسی که بیش از ۱ میلیون نفر را در سراسر جهان آلوده کرده است در امان باشند، هزاران نفر از کارگران بخش زباله، راننده ها، مکانیک ها و مهندسان هر روز صبح خانه های خـود را ترک می کنند و در معرض خطر قرار می گیرند تا شهرها تمیز بماند. برخی این افراد را جنگجویان مبارزه با کرونا نامیدند کار کردن در بخش بازیافت در شـرایط عادی هم خطرناک است و در شرایط فعلی خطیر تر، کار کردن در صنایع جمع آوری زباله و بازیافت، رتبه پنجم در لیست مشاغل پر خطر را در اختیار دارد. مطالعات نشان داده است ویروس کرونا تا ساعت ها بلکه روزها روی سطح کارتن ها، پلاستیک ها و فلزات باقی می ماند. این واقعیت به معنای این اسـت که افراد درگیر با این زباله ها در معرض خطری جدی قرار دارند.

به همین دلیل برخی کارخانه های بازیافت، به طور مثال در سن‌فرانسـیسـکو، اقدام به تجهیز کارگران خود با لباس، ماسک و دستکش های محافظ کرده و ساعت کاری تیروهای خود را با شیفت بندی کاهش داده اند. اما به دلیل حقوق پایین (سـاعتی ۲۰ دلار) این اقدام محافظتی متجر به کاهش درآمد آن ها شده است.

در برخی ایالت ها مانند لس‌آنجلس، اما فرآیند بازیافت به دلیل دشواری کنترل عفونت، به طور کلی معلق شده و زباله‌ها به طور مسـتقیم و بدون جداسازی دفن می‌شوند. در تیوپورک و آتلانتا کارگران زیادی از این بخش دچار بیماری کووید ۱۹ شـده اند. این در حالیسـت که تصاویری از ماشـین های حمل زباله که تشت دانستند و یا لباس های بیمارسـتانی و وتنیلاتورهای آلوده در مراکز بازیافت منتشـر شده اسـت که نشان می دهد فضای کار بازیافت بسـیار آلوده تر از قبل است.

برخی فعالان این حوزه پیشـنهاد می دهند که مردم در خانه کارتن های مقوایی را جمع کنند. پلاستیک ها را فشرده کنند و قوطی های فلزی را جمع کنند تا به فرآیند جمع آوری و بازیافت احتمالی زباله ها در این شـرایط کمک کنند. کاهش حجم زباله ها علاوه بر ایجاد فضای بیشتر در سطل ها باعث می شود کارگران جمع آوری مجبور به خروج از ماشین های حمل نشوند و روند مرتب سازی در مراکز بازیافت ساده تر شود. در مورد زباله های بیمارسـتانی تیز بخش های مربوط در هر بیمارسـتان موظف به قرار دادن زباله ها در کیسـه های قرمز رنگ درسـته هسـتند. این زباله ها در دستگاه اتوکلاو فشرده و سوزانده می شـوند. کرونا ویروس جدیـد یا SARS-CoV-۲ یک زنجیر ژنتیکی است که با قشایی پوشیده شده است و در بخار ۳۰۰ درجه و فشار ۵۰ پوند در اینچ باقی نمی ماند. زباله های عفونی بیمارستانی بعد از گذراندن این روند به مراکز دفن ارسال می شوند.

یادداشت

روح خود را در دویدن‌های دنیای مدرن چه کردیم؟

دیر زمانی بود، زندگی روی دور تند افتاده بـود. چنان پرشـتاب که فرسـتی برای زیسـتن نبود. فقط زنده بودیم و می‌دویدیم. کتاب‌های نخوانـده، فیلم‌های ندیده روی هارد، عکس‌های جمع‌شـده توی گوشی، هزاران شماره تلفن آشـنا و ناآشنا و انبار مقاله‌هـای بی‌دی‌اف ذخیره شـده، فقط گاهی یادمان می‌آورد وقت نداریم به همه چیز برسیم.

در همین زندگی پرشتاب بود که بسیاری را از یادبردیم دوسـتان قدیمی، فامیل و آشـناهای گذشـته. البته وضع نزدیکان هم بهتر نبـود؛ خیلی وقت بـود نگفته بودیم چقدر عزیزنـد؛ نگفته بودیم چون دویدن‌هـا آنها را هم از یادمان برده بود. به بسـیاری از خواسـته‌هایمان رسیده بودیم و در آهنـگ تند زندگـی آرزوی عمیق و دلخواهی نمانده بود؛ جز توقف زمان. برای لحظه‌ای ایستادن و نفس گرفتن در راهپله بی‌یاگردی که فقط بالا و پایین می‌رفت و به جای خاصی نمی‌رسید. شاید می‌رسید و ما عجولانه و سرسری از کنارش می‌گذشتیم. مثل جنگلی که در میان انبوه درختان گم می‌شود.

لحظه درنگ فرا رسـید؛ درنگ و فاجعه بار نمود. بسـیاری را که می‌شـناختیم و نمی‌شـناختیم یا خود برد. بسیاری را به کاری طاقت‌فرسا گماشـت. بسیار دیگر را داغدار کرد. بسـیاری را به ورطه هراس و ناامیدی کشـاند؛ اما همه را در لحظه‌ای از زمان نگاه داشت؛ در روزهای پیشاکرونایی. پس از آن اتفاق تـازه‌ای نیفتاد. در دوران خانه‌نشینی کتاب تازه‌ای چاپ نشد، فیلم جدیدی اکران نشـد، یا آدم جدیدی هم آشنا نشدیم. همه یا هم در مقطعی از تاریخ ایستادیم.

کرونا آمد و زمان ایسـتاد. نه این که ما به آرزوی دیرین خویـش برای کنترل زمان (chronokinésie) رسـیده باشیم. زمان خود ایستاد. شاید برای ما که احساس می‌کردیم در مسیر دایره‌وارمان چارهای جز دویدن نیست، نیرویی فراتر لازم بود تا ما را سرجایمان بنشاند. گویی زندگی خالی از معنا حوصله کرونوس را هم سر برد.

کرونـوس (Chronos ایـزد زمان در یونان بـاسـتان) بـا آن بال‌های بلند چون مجسـمه‌اش در گورسـتان اسـتاکینو (بزرگ‌ترین گورستان اروپا در جنوبِ ایتالیا) کارش تمام شد و گوشه‌ای نشسـت، تا برای نخسـتین بار، بارِ سنگین زمان را از دوش عقربه‌هایی که چون ما کاری جز دنبال هم کردن نداشتند، بردارد.

قرن‌ها از تسلط کرونوس بر ما می‌گذشت. فرزنـد اورانوس (آسـمان) و گایا (زمین) سال‌ها و قرن‌های بسیاری حاکم زمین و آسمان بود. شاید دیگر در زمان اساطیری زمین زندگی نمی‌کردیم؛ اما کرونوس هنوز از تخت پادشـاهی‌اش پایین نیامده بود. او که زمانی از هراس سـرنگونی به دست فرزند، همه فرزندانش را بلعیده بود هنوز داشت عمر ما را با بازی ساعت‌ها می‌خورد. اما ویروسی در قرن ۲۱ پیدا شد تا به این تسلط پایان دهد و او را از تخت پایین آورد. دیگر تقسیم‌بندی زمانی او اهمیت چندانی ندارد. هنوز شبانه روز ۲۴ ساعت است؛ اما ۲۴ ساعتی که چون قبل به چشم برهم‌زدنی تمام نمی‌شود. زمین هنوز می‌چرخد به دور خود و خورشـید، روز می‌شود و پس از آن شب فرا می‌رسد اما شب و روزی که مثل روزها و شب‌های گذشته نیست.

زندگی سراسر مادی ما به تدبیر ایزد تقسیم زمان به سـاعت؛ روز؛ هفته، ماه و سال، با زمان کرونوسی تنظیم شـده بود. خدای عقربه‌هایی کـه زور هیچکدامان به آنها نمی‌رسـید؛ نه با بی‌خوابی و نه با بیشتر دویدن، حالا بر زمین نشسته است.

ما به آرزوی خویش رسـیده‌ایم؛ البته که ترسیده‌ایم، یا از مرگ یا از غریبگی‌مان با آنچه در حال رخ دادن اسـت. به هر روی زمان، روی دیگری از خود را نشان داده است.

روبی که با دنیای کهن و اساطیری غریبه نیست. کسی چه می‌داند شاید اساطیر قرار است با حکمت‌های بی‌شمارشان بار دیگر به کمک بشری بیایند که در زیست مدرن خود از آنها روی گردانده بود.

در دانش اساطیری یونان، سه نوع تعریف از زمان شده بود. زمانی که با کرونوس قدر و مقدار این زمانی و این جهانی یافته بود. زمانی که با کایروس (Kairos) به سمت کیفیتی فراتر از چرخش عقربه‌های ساعت یافته بود و در نهایت زمان کمتر شناخته شـده آیون (Aiôn) که زمانی اسـت بی‌کران همچون ابدیت.

زمان کرونوسـی، زمان دنیای مدرن بود؛ قابل سـنجش؛ بی‌دریب، تناوبی و در یک کلام «کمی». کرونا کرونوس را به چالشی بزرگ کشاند. شاید برای آنکه نوبت جولان پسـر جوانش کایروس رسیده بود؛ تجسم فرصت و به معنای انجام کار درسـت در زمان مناسـب. زمان سنجش‌ناپذیری که آن را زمان «کیفی» و متافیزیکی نیز می‌دانند. در نقاشی‌های یونانی، کایروس با دسته‌ای مو جلوی سر تصویر می‌شود و به این معنای ضمنی که برای دستیابی به فرصت مناسب باید بموقع بر آن موی چنگ انداخت و اگر بگذرد، مویی در پشـت سر نیست که به دست بیاید و فرصت از دست می‌رود.

ژیلـبر رومییـر دربـی (Gilbert Romeyer-Dherbey) فیلسـوف فرانسـوی «کایروس» را مداخله خداوند در سرنوشت میرایان معرفی و به نقل از اشعار پیندار حکیم (شاعر یونان باستان) آن را «چه شکل ظهور یک نور» توصیف کرده است.

به این نکته شاعرانه بیندیشیم:

وقتی طوفان زمین را تاریک کرد، ناگهان یاد آرام می‌شود و آسمان پدیدار. این بیهوت وضعیت درخشـش ناگهانی نور در مکانی اسـت نابود شده انسـان گذر خداوند را احساس می‌کند و کایروس اینچنین است.

در اندیشـه باسـتانی کایروس را «لحظه ابدیت» می‌دانسـتند. اما چقدر در زندگی مدرن‌مان این لحظه را درک کرده بودیم. کجا به چنین عمقی از زمان و مکان رسیده بودیم؟ این لحظه ابدیت، معجزه‌ای مربوط به قرن‌ها پیش نیسـت که پشـت دیوار گسـترش علوم و زندگی در دنیای مدرن مانده باشد؛ علم امروز از فیزیک کوانتوم تا پدیدارشناسی آن را درک و برای تعریفش تلاش کرده‌اند. هرچند این لحظه و کیفیت آن را مردمانی بهتر دریافتند که با طبیعت و آفریدگارشان مهربان‌تر بودند. مثل اقوام مایا

کارل جـان کالمـن (Carl Johan Calleman) زیسـت‌شناس سوئدی در کیهان‌شناسی مایا و نظریه کوآنتومی به این موضوع پرداخته است. او که کایروس را به عنوان زمان کیفی در مقابل کمیت کرونوس قرار می‌دهد، معتقد است زمان کرونوسی و قابل اندازه‌گیری با وسایل مکانیکی؛ چون سـاعت، به چیزی جز نیاز امروز بشـر به تقسیم‌بندی زمانی برای فعالیت اجتماعی و ساختار اقتصادی جواب نمی‌دهد.

البته کـه دنیای مدرن زمـان دیگری را نمی‌شناخت. آشکار است وقتی همه وجوه زندگی ما به اقتصاد و سیاسـت آلوده شد، دیگر جا و مجالی برای معنویت غریبه با این زندگی نمی‌ماند.

در دنیای آمار و ارقام سیاسـت و سرمایه‌داری، سهم ما از کایروس تنها زمان‌های اندکی بود که متوجه همزمانی اعجاب‌انگیز کایروس و کورونوس می‌شدیم. اما همین لحظات نادر هم گاه در زندگی شلوغمان گم می‌شد.

همزمانی از همان نومی که کارل گوستاو یونگ، روانشناس سوئیسی و صاحب نظریه ناخودآگاه جمعی، از آن سخن گفته است؛ تجربیاتی که از روند خطی و توالی زمانی معمول بیرون می‌رود و در فضایی بیش از دو بعد قابل تعریف می‌شـود. همزمانی در روانشناسـی تحلیلی به رخداد دو یا چند اتفاق هم‌زمان گفته می‌شود که ربط علی میانشان وجود ندارد چون یونگ به وجود رابطه میان جهان عینی و روح انسان قائل بود.

اما روح خود را در دویدن‌های دنیای مدرن چه کردیم؟

در میـان همه هراس‌هـا و نگرانی‌های کرونایی، شاید زمان تجربه درک زمان‌های دیگری فراسـیده باشد. زمان کرونوسی ایسـتاده تا لختی جدا از هراس‌های مرگ و بیماری بـه روح‌مان و بلایی که دنیای مادی بر سـرش آورده بیندیشیم. شاید باید همچون کرونوس پیر جایی بنشینیم و به گذشـته نگاه کنیم و منتظر عبور کایروس باشیم. شـاید یادمان بیاید در دویدن‌هایمان به دور صفحه گرد ساعت، چه بی‌شـمار یارها کایـروس را از کف داده‌ایم؛ عزیزی که فراموش شد، لبخندی که لذت دیدنـش از کف رفت، گل‌هایی که بوییده نشـد و شـاید زیر پا له شد، جوانه‌ای که همنشینی قدرت و لطافت طبیعـت را به یادمان نیاورد، کتاب‌هایی که خوانده نشد، دانشی که آموخته نشد و زندگی‌ای که در سطح گذشت و عمق و علت زیسـتن را نیافت.

کایروس همـان فرصت‌های از کف‌رفته در جریان زندگی دنیای مدرن است؛ حسرت انسـان‌ها در زمان مـرگ و ای کاش‌های بی‌شمارش. کایروس نعمتی الهی و توانی فرانسانی اسـت که در مسیحیت از آن با عنوان «زمان موعود» یاد می‌شود.

حـال که همه یـا هم به یاگـرد زندگی رسیدیم شاید باید ایسـتاد و نفسی تازه کرد. البته محروم از نعمت آغوش خانواده و دوسـتان- نمی‌شود که تاوان بی‌توجهی و ندیدن نعمت‌ها را نداد. اما شـاید نوبت به درک بعد دیگری از زمان رسـیده است؛ بعدی که عمـق و کیفیت دارد گیریم که مدرن هم نیاشـد. شاید این روزها فرصت مقدس و زمان موعودی است که ممکن بود با ادامه یافتن جریان معمول زندگی برای همیشه از کف برود. شاید این گسـت در زمان تقویمی از ما انسان‌هایی بهتر بسـازد که زیسـتنش در زمانی کزان‌مدنه به التذاذ محدود نمی‌شود.

فائزه طاهری

یادداشت اختصاصی

اپلیکیشن شاد: از اتوبان به شوسه!

رضا قاسم‌پور

پیام دانش آموزان: "همانگونه که در مدرسه موبایل قدغنه در موبایل هم مدرسه قدغنه"

گرچه در نگاه اول این طنزی است ملیح؛ که برای لختی خنده بر لب‌هایمان جاری می‌سازد. لیکن در بطن آن واقعیت‌های دیگری تیز تهفته است. از منظر ریاضی این گزاره‌ای شـرطی اسـت که عکس آن می‌تواند درست یا نادرست باشد.

به تظر می‌رسـد در سـال ۲۰۲۰ یـس از اوار شدن ویروس کووید ۱۹ بر سر اشرف مخلوقات، می‌بایست شاهد تحولات پساکرونایی شگرفی در حوزه‌های مختلف باشیم البته صدای ترک برداشتن و حتی شکافتن بسیاری از تابوها در حوزه‌های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، دینی، بهداشتی، تعلیم و تربیت و... به وضوح قابل شنود می‌باشد.

یکی از مسائل اصلی پیشاکرونای عرصه تعلیم و تربیت در جهان معاصر و به تبع آن در ایران، بحث چالش‌برانگیز استفاده از گوشی‌های هوشمند توسط دانش‌آموزان در کلاس‌های مدرسه بوده و هست. همراه داشتن و استفاده از موبایل در مدارس جهان و ایران محل مناقشه و منازعه بی‌پایان است.

موافقین داشتن موبایل معتقدند که هزاره-سوم هزاره تکنولوژی است و مبارزه با استفاده از موبایل، در تداوم مخالفت با دوش حمام، ویدیو، ماهواره و... در ایران بوده و محکوم به شکست است. لذا بهتر است به جای مبارزه با موبایل و سایر وسایل دیجیتالی، فرهنگ استفاده درست از آنها در مدارس آموزش داده شود.

از طرفی داشتن موبایل و امکان ثبت و ضبط، جلوی برخی از رفتارهای تامحبح معلمان و اولیای مدرسه را می‌گیرد و همچنین فرآیند آموزش را تسریع می‌نماید و برخی از اولیا اصولاً فرزندان خود را تاچاراً با موبایل کنترل می‌کنند.

برخی مخالفین تیز معتقدند که خطرناک‌ترین اختراع بشر پس از بمب اتم، همان تلفن هوشمند بوده و با ارسـال تصویر سوالات به بیرون و دریافت پاسخ‌ها عملاً فرایند ارزشیابی مدارس مخدوش می‌گردد. همچنین دسترسی آسان به سایت‌ها و شبکه‌های تغیر اخلاقی، ضمن تهدید و تخریب روح و روان دانش‌آموز، سبب حواس‌پرتی و هرز رفتن فرآیند آموزش رسمی می‌شود.

از منظر پزشکی و روانشناسی تیز افراط در استفاده از تلفن همراه بویژه در مدارس، به خاطر امواج مغناطیسی موبایل باعث سرطان، بدخوابی، تضعیف سیستم ایمنی و... شده و به طور خلاصه سلامت جسمی و روحی را توأمان به خطر می‌اندازد.

آموزش و پرورش تیز با صدور بخشنامه‌های ضد و نقیض چون "مجاز بودن استفاده از گوشی‌های هوشمند در مدارس" در کنار داستان "تفتیش کیف و جیب دانش‌آموز به منزله تعدی به حریم شخصی و نقض حقوق شهروندی وی می‌باشد" عملاً کادر اجرایی مدارس را در مخمصه‌ای بی‌پایان و آجری سه‌تیش قرار می‌دهد.

به زعـم بنده فرزندان هـزاره سـوم را گریز و گزیـری در بهره‌مندی از تکنولوژی‌های نوین نیست و قطعاً تا سـال ۱۴۰۰ ما شاهد گوشی‌هایی خواهیم بود که سلامتی، خواب، بوی دهان و ... دانش‌آموزان را کنترل و به آنها هشدار خواهند داد. خصوصاً اینکه شیوع کرونا ویروس و دست به دامن شدن وزارتخانه به فضای مجازی، ضرورت تجدید نظر در قوانین مشوح قبلی را دو چندان می‌کند. البته اساس الحاق به کلاس‌های مجازی در وهله اول داشتن گوشی‌های هوشمند می‌باشد. خاصه آنکه آموزش و پرورش با طراحی شبکه آموزشی شاد و اجبار معلم‌ها و دانش‌آموزان به الحاق به سیستم امتحان پس تداده داخلی شـاد عملاً مردم را از امکانات قابل توجه پیامرسان‌های پیشرفته و مرسومی چون تلگرام محروم، و درگیر پیام رسان‌های متروکی چون سروش و... کرده و عملاً با کارتراشی برای مردم و انتقالشان از اتوبان به شوسه، از سر گشاد سرتانمی‌تواژند.

سخن آخر

آموزش و پرورش به جای تقابل با تکنولوژی، بهتر است با سیاست شل کن و سفت کن با این پدیده‌های جهانشمول مدارا کرده و به جای مبارزه و تخاصم به دنبال دادن آموزش‌های لازم برای تخفیف آسیب‌های جانبی ناشی از این تکنولوژی‌ها بوده و فرهنگ استفاده مثبت از آنها را سرلوحه کار خود قرار دهد. گرچه امروزه آموزش و پرورش استفاده از موبایل را در مدارس ممنوع کرده است، ولی ما به هیچ وجه تسخه کامل و واحدی برای برخورد با پدیده موبایل در مدارس کشور نداریم و هر کس برداشت خود از بخشنامه‌ها را با قیض و بسط و لحاظ سلایق خود اعمال می کند.

برگه

من تنها یک چیز می‌دانم و آن اینکه هیچ نمی‌دانم.

سقراط

اوقات شرعی فردا

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۴:۵۹	۰۶:۳۰	۱۳:۰۶	۱۹:۴۱	۲۰:۰۰

خوانش

بیرون میا ز خانه به هنگام نیمه‌روز
رشک آیدم که سایه به پابوس می‌رسد

غالب دهلوی

خاطره ۴۴۲

امروز با حافظ

چراغ روی تو را شمع گشت پروانه
مرا ز حال تو با حال خویش پروا نه
خرد که قید مجانین عشق می‌فرمود
به بوی سنبل زلف تو گشت دیوانه

از تمام خوانندگان پیام آشنا می خواهیم، یکی از مهم ترین مشکلاتی که در محله ی زندگی خود با آن دست به گریبان هستید برایمان پیامک کنید تا در ستون «پیامک های وارده» با نام تان- در صورت تمایل- منتشر شود.

SMS
۳۰۰۰۶۰۲۰۰۰۰

بریده جراید

کاهش ۴۵ درصدی آلودگی هوا در شهرهای اروپایی

ایسنا- آلودگی هوا در بیشتر شهرهای اروپایی بیش از ۴۵ درصد کاهش پیدا کرده است. آلودگی هوا در برخی از شهرهای اروپایی در مقایسه با سال ۲۰۱۹ بیش از ۴۵ درصد کاهش داشته چرا که محدودیت‌های تردد ناشی از شیوع کرونا ویروس مردم را خانه‌نشین کرده است.

محققان هلندی اثبات نیتروژن دی‌اکسید در فاصله سیزدهم مارس تا سیزدهم ماه آوریل سال جاری و مقایسه آن با مدت زمان مشابه سال گذشته را زیابی کرده و دریافتند: میزان این آلاینده در بیشتر شهرهای اروپایی کاهش داشـته است. به طور مثال در پاریس سطح نیتروژن دی‌اکسید کاهش ۵۴ درصدی داشته است.

نیتروژن دی‌اکسید آلاینده‌ای است که از طریق فعالیت‌های صنعتی از قبیل سفرهای هوایی و ترددهای جاده‌ای تولید می‌شود.

این آلاینده می‌تواند تاثیرات حائز اهمیتی بر سلامت داشته باشد که طبق بررسی‌های سازمان جهانی بهداشت (WHO) آلودگی هوا عامل بیش از هفت درصد مرگ و میرهای زودهنگام جهان در سال ۲۰۱۶ بوده است.